

Advent

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

9/2019

Evangelium podle Ezdráše a Nehemjáše

Nejdůležitější slovo v Bibli

Jak na spiritualitu: samota

**CAMPOREE
2019**

Advent, časopis Církve adventistů
sedmého dne, číslo 9/2019

10x ročně vydává nakladatelství

Advent-Orion, spol. s r. o.,

Roztocká 5, 160 00 Praha 6 – Sedlec,

<http://www.adventorion.cz>

Registrační číslo MK ČR 6982,

ISSN 1210-3365

Vychází: 17. 10. 2019

Objednávky v ČR:

Roztocká 5, 160 00 Praha 6

Tel.: +420 603 553 628,

e-mail: expedice@adventorion.cz

Objednávky v SR:

Šafárikova 9, 038 61 Vrútky

Tel./fax: +421 (043) 428 26 70,

e-mail: adventorion@adventorion.sk

Odpovědný redaktor: Vítězslav Chán

České příspěvky můžete zasílat

na e-mail: redakce@adventorion.cz

Slovenské příspěvky a inzeráty můžete

posílat na e-mail:

lubicasebek@gmail.com

Foto na obálce: Peter Polehna

Foto: 4 – Katrin Hertz (churchphoto.de);

26 – Paul G. Wiesenberg (churchphoto.de)

Technická redakce: JUPOS, s. r. o.,

Ostrava

Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o.,

Boskovice

ÚVODNÍK

V životě přicházejí okamžiky, které přinášejí změnu. V redakci Adventu k takové změně dochází právě v těchto měsících. Dlouholetého redaktora Dana Hrdinku střídá kazatel Vítězslav Chán. Změna redaktorů však nepřináší změnu zaměření církevního časopisu.

Advent by měl sloužit církvi i nadále. Smyslem časopisu je **informování** o dění v církvi. Církev však nejsou „jen“ instituce, ale především jednotliví členové, sbory a sdružení. Proto v něm najdete nové zajímavé zprávy z Adry, představí se i další učitel Adventistického teologického institutu a najdete v tomto čísle i zmínku o mezinárodním Camporee v Portugalsku a zároveň shrnutí činnosti Klubu Pathfinder. Jaroslav Šlosárek vás určitě přesvědčí, že je toho opravdu hodně, co se v oblasti mimosborové práce s dětmi děje.

Stejně zajímavý život se ale odehrává i v jednotlivých sdruženích. A protože byly prázdniny, uskutečnila se také spousta táborů Klubu Pathfinder (organizovaných jednotlivými sbory i sdruženími v různých oblastech), sborových dovolených a mnoho dalších akcí i přednášek pro veřejnost. Uvnitř tohoto čísla najdete i článek o akci Mladí pro Ježíše, která se uskutečnila během prázdnin na Slovensku.

Neměli bychom zapomenout ani na naši „církevní“ minulost. O to se stará článek Karla Chlebka. Právě díky jeho pilné práci se můžete dočíst o opravdu kulatém výročí naší Československé unie.

Druhým důvodem existence časopisu je **sdílení**. Chci poděkovat všem minulým přispěvatelům a zároveň vyslovit přání, aby se počet lidí ochotných zapojit se do budování tváře časopisu pokud možno zvětšoval. Také v tomto čísle najdete několik nových lidí, kteří přispěli ke společnému dílu. Zprávy ze sborů, kulatá výročí členů, sborová výročí, ale i zprávy o úmrtí – to vše je koření, které zpestřuje bohatou nabídku každého čísla.

Třetím, neméně důležitým rozměrem je **vzdělávání**. Moc bych si přál, aby časopis i nadále sloužil ke vzdělávání, budování a cestě kupředu – v objevování Bible i v aplikaci biblických principů v každodenním životě. Aby každé číslo obsahovalo něco, co nás může posunout o kousíček dále, než jsme byli doposud. Proto nacházíte již osmý díl o spiritualitě z pera Iana Vojvodíka. Ani tento článek byste si neměli nechat ujít.

Advent je váš časopis, milí čtenáři. O tom, jaký bude, rozhodujete vy, bratři a sestry. Není to projekt jednoho muže ani jedné instituce. Je to naše společné dílo, naše stavba, kterou chceme budovat k Boží slávě a k radosti lidem.

NA SPOLEČNÉ „BUDOVÁNÍ“ V PŘÍŠTÍCH LETECH SE TĚŠÍ

VÍTĚZSLAV CHÁN

([REDAKCE@ADVENTORION.CZ](mailto:redakce@adventorion.cz))

Advent

JAK NA SPIRITUALITU? (8. DÍL)

6. duchovní disciplína: SAMOTA

Moje generace si ještě pamatuje novinové seznamovací inzeráty. Víte, jakou větou (říkalo se jí značka) tehdy obvykle končily inzeráty osob středního a vyššího věku? „Samota tíží.“

Může samota tížit? Rozhodně – a netýká se to jen střední a starší generace. My ale nejsme v seznamovací rubrice zažloutlých novin z osmdesátých let minulého století, my jsme dnes, tady a teď, v seriálu o spiritualitě. A tak místo „samota tíží“ řekneme nahlas a s jistotou: „samota osvobozuje“. Ano, samota osvobozuje! Na poli duchovních disciplín zcela určitě. Samota totiž není totéž, co osamělost. Osamělost tíží, samota osvobozuje.

Dallas Willard popisuje zajímavý vědecký pokus: „Experimentátoři zjistili, že injekci amfetaminu trvá dvacetkrát déle zabít jednotlivou myš, než kolik je potřeba k zabití myši, která se nachází ve skupině. A navíc – umístíte-li do skupiny myši, kterým byl podán amfetamin, jednotlivou myš, které amfetamin podán nebyl, bude mrtvá do deseti minut. Sounáležitost se skupinou, shoda se společenským vzorem prostě zabíjí – a platí to nejen o myších, nýbrž i o lidech.“

A Dallas Willard k tomu na téže stránce také říká: „Běžná každodenní interakce člověka s druhými lidmi nás zamyká do vzorců pocitů, myšlení a jednání, které pocházejí z prostředí bezbožně

orientovaného světa. Samota nám umožňuje osvobodit se od zakořeněného chování, které brání našemu začlenění do Božího řádu.“

Připomeňme si ještě jednou: Samota není totéž, co osamělost. Osamělost obkličuje člověka do vnitřní prázdnoty, zatímco samota otevírá dveře vnitřnímu naplnění. Osamělost bere – samota dává.

Všimněme si: Ježíš Kristus vyhledával samotu. Neodpočíval jako my u kulisy puštěné televize nebo na pozadí oblíbených tónů ze sluchátek; neodpočíval tak, že by prostě „vypnul“. Pro Ježíše Krista byla odpočinkem samota – a jeho samota byla samotou s Bohem. Samotu Ježíš Kristus předřazuje každému velkému činu. Rovněž před zahájením jeho pozemské služby je mu darováno čtyřicet dní samoty. My máme sklon říkat, že satan přichází Ježíše na poušti pokoušet právě ve chvíli, kdy je zesláblý. Inu, tělesně možná, ale duchovně je tomu naopak – protože s Bohem prožívaná samota působí na naši duchovnost jako živá voda, jako balzám, jako katalyzátor. Ježíš má „chléb, který my neznáme“. Stravuje se a napájí tím, že se vystavuje Boží přítomnosti.

Člověk je bytost společenská, a přesto občas bytostně potřebuje samotu. Jen když trávíš pravidelně sám se svým Bohem určitý čas o samotě, jsi schopen nést tíhu společenství. A jen když jsi součástí společenství, je pro tebe prospěšné nést tíhu samoty. Samota lidi mění – a připravuje je, aby byli k užítku společenství. Vzpomeň si na Mojžíše, vzpomeň si na Pavla – také jejich velké činy s Pánem Bohem začínaly v samotě.

Jsmo jako ty myši o pár odstavců výše. Jakmile jsme součástí společenství, součástí skupiny, působí na nás většinový způsob myšlení, většinové hodnoty skupiny. A jsme jen lidé, bytosti společenské, proto neudržíme své hranice; ten skupinový, většinový náhled námi prolne, prostoupí, projde – a i když jej odmítáme, změní ten náhled

terén našeho myšlení, vtiskne do něj své stopy. Navíc jsme součástí více společenstev, více skupin – skupiny zaměstnanců, skupiny přátel, skupiny příbuzných, skupiny obyvatel téhož města či vesnice, skupiny své generace, skupiny svého pohlaví, skupiny své sociální úrovně, skupiny své politické preference. A všechny ty skupiny (nebo v lepším případě jejich většinu) lze primárně označit tím willardovským pojmem „bezbožně orientovaný svět“. A pak – jsme členy ještě jedné skupiny. Skupiny svého sborového, církevního společenství. Je to odlišně orientovaná skupina, řeklo by se – ale jsi si jistý? Když se pozorně zadíváš, všimneš si, že mnohé z toho, jak přemýšlejí ty tvé ostatní skupiny, je doma i tady, v tvé církvi a ve tvém sboru (i když bys chtěl, aby tomu bylo jinak). Ano, lidé, s nimiž se setkáváš každou sobotu, ti pomáhají ten vliv ostatních skupin neutralizovat, obohacovat jiným pohledem – ale jen relativně, ne absolutně, protože každý jsme těmi jinými skupinami a jejich myšlením poznamenán, já i ty. I při tom sobotním kázání, pro mnohé z nás duchovním vrcholu týdne, se přistihneš – ty možná ne, ale já ano –, že máš tendenci hodnotit zvěst i zvěstujícího. Tendenci známkovat podle toho, jak se ti ona či on líbí, jak s ní či s ním souhlasíš, nebo nesouhlasíš. To vše místo toho, aby ses otevřel a nechal se tou zvěstí prostoupit bez ohledu na to, že tě dráždí, a bez ohledu na to, že ten, kdo ji zvěstuje, je Pepa Vomáčka, o kterém toho víš tak bolestně mnoho (a ještě víc si o něm domýšlíš). Je sobotní bohoslužba místem, kam chodíš čerpat duchovní posilu, kam chodíš nabíjet své „duchovní baterky“? Pokud ano, pak věz, že potřebuješ samotu! Pokud chodíš do společenství spíše přijímat než dávat, pak nutně potřebuješ samotu! Protože samota otevře v tvém nitru dveře – a těmi k tobě vejde Bůh. A pak ti on, a ne Pepa Vomáčka, ukáže, vysvětlí a vepíše do diáře, do mysli a do srdce to, co je potřeba. Vzpomeň si na Elijáše, jak k němu hovoří Boží hlas – hlas tichý, jemný. Musel být sám, aby ho slyšel. A musel si pro něj dojít daleko, ach tak daleko – protože jej přeslechl v tom nerovném boji s mocnou Jezábel, ačkoliv byl právě na vrcholu, ačkoliv právě prožil velkolepou vítěznou duchovní zkušenost.

Boží hlas k nám mluví skrze Pepy Vomáčky, skrze texty a knihy, mluví ústy bratrů a sester, a dokonce i ústy jeptišky ve filmu Četník ze Saint-Tropez (opravdu i tam, byť v jediné větě). Boží hlas tě může oslovit ve snu, v situaci, v definici, v diagnóze... Ale jestli toužíš slyšet Boží hlas – a věříš, že toužíš, protože miluješ svého Boha – pak začni praktikovat samotu. Z očí do očí, tváří v tvář lze zaslechnout mnohé z toho, co slyšet vlastně nechceš, ale v té situaci samoty s Bohem tě to nepoloží, tam to vezmeš, protože víš, že ti to říká Bůh, kterého tolik miluješ. Pepíka Vomáčku bys v sobotu přeslechl, ale Pán Bůh o samotě, to je jiná káva.

A tak těm duchovním disciplínám z první skupiny, těm vnitřním, sluší samota. A užitečná je i jen tak, spontánně, jako přemýšlení – odkud jsem vyšel a kam jdu, a jestli tím, že dělám kroky tímto směrem, dojdou tam, kam chci, nebo tam, kam nechci. Zda, když chci jet do Božího království, nesedím náhodou omylem v autobusu do města Marnost (a neuvědomuji si to, protože hledím do mobilu, a ne z okna).

Jak na to?

„Začni pomalu – ranním mlčením,“ doporučuje Daniel Duda. Než se probudí tvá žena, tvé děti, zkus mlčet, zkus být sám se svým životem a se svým Bohem. Cesta do práce, chvilka volna v kanceláři, krátká technologická pauza u výrobního pásu, chvilka doma, než se v zámku ozve manželův klíč nebo se zvonkem ohlásí děti – to všechno jsou příležitosti mlčet, být sám se svým životem a se svým Bohem. Od jídla se postit dovedeš – zkus se postit od slov, od balastních slov, od zbytečných řečí, od ztraceného, promarněného času. Zastavuj se nad svým dnem, nad svým životem, nad svým vztahem k Bohu. Zpomal svůj životní běh malými samotami uprostřed dne, na jeho začátku i na jeho konci; proživej čas – je to lepší než jej jen odžívat. To jsou malé samoty, mikrosamoty každého dne.

A pak buď tu a tam sám i déle. Třeba den, třeba dva nebo třeba jen několik hodin. Těmi hodinami se dá dobře začít, a když to zůstane u nich, nevádí, i tak je to víc než leccos jiného. Jsou to hodiny a dny k praktikování vnitřních duchovních disciplín

(ty už znáš) nebo k procházkám a přemýšlení o životě, o Bohu, o životě s Bohem. Neboj se, nebude to ztracený čas. Neboj se těch větších samot, ony tě pak jako pružina vrátí do společnosti – nadšeného, promytého, motivovaného, vědomého si, odkud a kam jdeš. A tak tvé odloučení tomu společenství (i tvé rodině) spíše prospěje, než by poškodilo.

Ať jsi spíše sangvinik, flegmatik, melancholik či choleric, ať jsi zaměřen spíš dovnitř nebo ven, ať jsi panenka v koutě nebo přirozený vůdce, učíš součástí svého života plánovanou a procitovanou pravidelnou samotou. Oblékni do ní své vnitřní duchovní disciplíny – a nejen je. Oblékni do ní své

přemýšlení a svou sebereflexi. Samota není možná ten nejprestižnější oděv – ale zaručí ti, že nikdy nebudeš oblečen tak komicky jako ten císař z pohádky Hanse Christiana Andersena. Pravidelně praktikovaná samota ti zvolní životní krok – a třeba časem zjistíš, že vedle tebe jde ten, který šel kdysi s jinými tvými kolegy do Emauz.

Neboj se samoty! Samota osvobozuje – a umožňuje úspěšněji praktikovat ostatní duchovní disciplíny. Třeba hned tu příští, která se bude jmenovat **PODDANOST**.

Těším se na vás příště!

JAN VOJVODÍK,
C168@SEZNAM.CZ

STO LET ČESKO-SLOVENSKÉ UNIE

V letošním roce proběhla řada jubilejních vzpomínání souvisejících s životem naší církve. Asi nejvýznamnějším z nich je stoleté výročí založení naší unie, ke kterému došlo na celorepublikové konferenci v Brně ve dnech 13. až 19. října 1919. Jednalo se o logickou reakci na vnější změny, které nastaly po ukončení druhé světové války a po vzniku samostatného Československa. Do té doby organizační celky Čech a Moravy, včetně Slezska, spadaly pod Středoevropskou unii se sídlem v Mnichově, zatímco oblast Slovenska pod Dunajskou unii se sídlem v Budapešti.

Nové poměry umožnily vznik samostatného organizačního celku Československé unie, i když tento název se stal oficiálním mnohem později. V nově založené unii začaly následně působit tyto organizační celky: Moravskoslezské sdružení (jehož součástí bylo i samostatné Polsko-Slezské oddělení), Severočeské sdružení, Středočeské misijní pole a Slovenské misijní pole, jehož součástí byla i oblast Podkarpatské Rusi.

Tyto administrativní záležitosti byly jen dílčí částí této první celorepublikové konference. Z devítibodového usnesení této konference lze vyčíst

vděčnost Bohu za dosavadní pomoc a požehnání, a především upřímný zájem o naplnění evangelizačního poslání církve. „Na tomto místě slibujeme Bohu projevovat nadále vděčnost ještě větší věrností a službou posvěcené lásky.“¹ S takovým odhodláním vstupovali naši předchůdci do období, které bylo před nimi, a jsem přesvědčen, že nikdo z nich ani nepomyslel na to, že po sto letech ještě budeme v tomto započatém díle pokračovat.

Podmínky se během tohoto stoletého období měnily a mění. První kancelář unie byla v opavském bytě unijního předsedy. Nebylo to lehké v době hospodářské krize, ještě horší to bylo během protektorátu a druhé světové války. V té době organizační celek unie vlastně oficiálně neexistoval, podobně jako tomu bylo i později, během doby zákazu činnosti církve v letech 1952–1956.

Zvláštní kapitolou byl život církve během normalizace, kdy se zdálo, že heslo „Se Sovětským svazem na věčné časy!“ bude stále aktuální. Pravdu má ovšem Boží slovo: „On mění časy i doby, krále sesazuje, krále ustanovuje...“ (Da 2,21).

V naší unii už žijeme třicet let v době nebyvalé náboženské svobody. Nemyslím si, že by to byla

¹ Strž Syonu, rok 1920; čís. 1; str. 3–4

doba snadnější než ty předchozí. V mnoha věcech určitě, ale opravdu dnes církev u nás zažívá svůj rozmach?

Dnes jsou mnohdy slyšet rady, jak měla církev postupovat a rozhodovat v té či oné době před námi. Každý z nás ovšem nese odpovědnost za to, jak využíváme dnešní dobu k splnění onoho poslání, kterým náš Spasitel pověřil své učedníky.

Myslím si, že bychom mohli, podobně jako naši předchůdci při zakládání unie před sto lety,

z celého srdce vyjádřit především vděčnost za Boží vedení v minulém období. Mnohé se změnilo, součástí dnešní unie už dávno není Polsko-Slezská oblast (od roku 1920) ani Podkarpatská Rus (od roku 1938). Už 26 let tvoří naši unii dva samostatné státy. Stále jsou ale před námi „pole, jež zbělela ke žni“ (J 4,35). Kéž se náš život projevuje „ještě větší věrností a službou posvěcené lásky“, jak to před sto lety slibovali naši předchůdci.

KAREL CHLEBEK

**„Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží...“
(Žd 13,7)**

Vzpomeňme při pohledu na toto stoleté období alespoň na ty, kteří v této době působili ve služebnosti předsedů unie.

V počátcích naší unie, po dobu necelých šestnácti let, to byli zahraniční kazatelé.

Emil Eduard Frauchiger
1919–1923

Richard Rühling
1923–1930

Michael H. Wentland
1930–1935

Josef Doubravský
1935–1951

Tobiáš J. Zigmund
1956–1963

Oldřich Sládek
1963–1989

Karel Nowak
1989–2004

Pavel Šimek
2004–2009

Mikuláš Pavlík
2009–dosud

NAŠE MYSL, NAŠE TĚLO – ALE TAKÉ NAŠE HODNOTY A NAŠE JEDNÁNÍ...

V termínu 9.–13. července 2019 se uskutečnila již třetí celosvětová konference o zdraví a životním stylu, tentokrát na univerzitě v kalifornské Loma Lindě. K bohatému pětidennímu programu se sjelo téměř tisíc účastníků ze 106 zemí světa. Motto konference tentokrát znělo: „Tvoje mysl, tvoje tělo“.

Dopolední přednášky v plénu byly věnovány různým tématům zdraví a životního stylu ve spojení s křesťanskou a zejména adventistickou zvěstí o Bohu jako Stvořiteli (dárci) a současně udržovateli lidského života. Prezentovány byly nejnovější odborné studie související se zásadami zdravého životního stylu, ale také osvědčené anebo nově připravované programy osobního i veřejného předávání a uplatňování těchto poznatků v každodenním životě v kontextu rozličných kulturních i náboženských prostředí. Odpolední program byl věnován prezentacím a jednáním v mnoha skupinových sekcích, do kterých se mohli delegáti přihlásit.

Zvláštním dnem konference byla sobota, během které účastníci prožili společnou dopolední bohoslužbu s kázáním současného předsedy Generální konference Teda Wilsona. V odpoledních hodinách se mohli seznámit s historií, současností i budoucími plány adventistické univerzity a zdravotnického komplexu v Loma Lindě.

V letošním roce byla poprvé součástí konference také sekce Adventistické služby lidem se speciálními potřebami a Adventistické služby neslyšícím, na kterou navazovala ještě v neděli 14. 7. první celosvětová konference této služby. Při nedělním programu se setkala více než 80 delegátů, kteří vzájemně sdíleli zkušenosti s tímto dynamicky se rozvíjejícím hnutím v církvi adventistů a vzájemně se inspirovali možnostmi, jež se vzhledem ke skupině lidí se speciálními potřebami v našem církevním společenství po celém světě otevírají.

V mnoha promluvách v průběhu celého konferenčního týdne zaznívala potřeba vědomě se zaměřovat na lidi s různými formami postižení nebo znevýhodnění. To proto, že podle biblické zprávy Bůh věnuje právě těmto lidem mimořádnou pozornost a ke stejnému zájmu mnohokrát a opakovaně vybízeli i svůj lid.¹ Náš životní styl, který zahrnuje tělesnou, psychickou, sociální a duchovní rovinu, nesouvisí pouze a výhradně s tím, co jíme a pijeme, jak dodržujeme zásady tělesné a duševní hygieny nebo jak mnoho a jak kvalitních informací máme k dispozici. Naše celkové zdraví ovlivňuje také to, na jakých hodnotách je náš život postaven a jak se to projevuje v našem chování a jednání s druhými lidmi, zejména pak s těmi nejpotřebnějšími a nejnepatrnějšími kolem nás...

JOSEF SLOWÍK

¹ Ellen G. Whiteová dokonce přítomnost lidí se speciálními potřebami kolem nás a následně náš vztah a přístup k těmto lidem vnímala jako Boží zkoušku našeho charakteru. (Svědectví pro církev, svazek 3.)

**GALAVEČER
PRO BANGLAKIDS**

26. října 2019, 18 hod.
Praha I kino Dlabačov

ADRA

Hlavní partneři:
GYN ALW, s. r. o.
PASSERINVEST GROUP, a. s.

banglakids
20let

Vyrostli jsme s Vámi

ADRA na Colours

Co vás napadne, když se řekne „Colours“?

Prodejna s barvami, ostravský hudební festival nebo něco úplně jiného? A když se řekne „ADRA na Colours“?

Již několik let to znamená jediné: zapojení ADRA dobrovolníků z Dobrovolnického centra Havířov na tomto známém ostravském multizánrovém festivalu, kterého se pravidelně účastní několik desítek tisíc osob.

I když jste mladí a zdraví, pohyb v takovém proudu účastníků není jednoduchý. A o to více, pokud jste na vozíčku! To se pak asistence člověka, který je vám k ruce, opravdu hodí. ADRA dobrovolníci provázejí své klienty se specifickými potřebami na jednotlivé programy, pomohou jim zajistit místo s výhledem, zvládnout úspěšně fronty u občerstvení i toalet a dopravit je bez úhony do vyčleněného zázemí pro odpočinek.

Lidé, kteří by kvůli pohybu na dvou kolech museli kvůli davu i terénu zůstat doma, se tak mohou všech oblíbených koncertů zúčastnit. Věříme, že život těchto speciálních festivalových diváků se stal díky ADRA dobrovolníkům zase o něco příjemnějším, barevnějším. A o to nám – nejen na Colours – přesně jde!

Dobrovolnictví

Kromě důležité pomoci v zahraničí je třeba pomáhat i u nás. Pro Adru neplatí, že pod svícem je tma, a angažuje se jen mimo ČR.

Mnoho projektů se realizuje také u nás. ADRA provozuje mimo jiné dobrovolnická centra.

Cílem práce dobrovolnických center je poskytnout smysluplnou činnost občanům všech věkových kategorií a zároveň vyhledávat ty, kteří pomoc potřebují. Dobrovolnická centra chtějí nejenom pomáhat, ale i motivovat lidi k tomu, aby se dobrovolnictví stalo přirozenou součástí jejich života.

V ČR funguje aktuálně 15 dobrovolnických center a v roce 2018 pomáhalo 2 575 dobrovolníků. Každý den uskutečnili průměrně 107 návštěv.

Dobrovolníci jsou lidé, kteří bez nároku na finanční odměnu věnují svůj čas, energii, vědomosti a dovednosti ve prospěch ostatních lidí.

Také dobrovolnická centra potřebují vaši podporu. Můžete se zapojit jako dobrovolníci.

Prosíme vás také o modlitby za lidi ochotné dát kousek sebe ve prospěch druhých.

A nebudeme neupřímní, i dobrovolnictví stojí peníze.

V sobotu 12. října 2019 místo obvyklé sbírky na misií proběhne sbírka na podporu dobrovolnictví. Vybrané prostředky budou sloužit na podporu dobrovolnictví a dobrovolnických center.

ADRA je skvělý nástroj pro pomoc i pro seznámení se s lidmi. Je skvělým důkazem, že křesťanství nejsou jen slova, ale také konkrétní skutky.

Prosíme vás tedy o podporu a aktivní přístup.

Věříme, že se nám společně podaří naplnit slova apoštola Jakuba z 2. kapitoly jeho dopisu (verše 14–20):

„Co je platné, moji bratří, když někdo říká, že má víru, ale přitom nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit? Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, a někdo z vás by jim řekl: ‚Budte s Bohem – ať vám není zima a nemáte hlad,‘ ale nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné? Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. Někdo však řekne: ‚Jeden má víru a druhý má skutky.‘ Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích. Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho. Neuznáš, ty nechápeš člověče, že víra bez skutků není k ničemu?“

ADRA batoh

Milí čtenáři,

možná že ještě přemýšlíte nad tím, co vše jste prožili o prázdninách. Vzpomínky na dovolenou, tábory, spousty akcí, setkání s příbuznými a přáteli – a málokdo přemýšlel v létě o školních povinnostech a starostech.

Se zářím přichází nejen pro děti, ale i pro rodiče školní rok. Možná že to už někdy bereme jako samozřejmost, že máme k dispozici spousty pomůcek, které mohou dětem posloužit ve vzdělávání. Jsou to takové samozřejmosti, jako jsou tužky, pravítka, pera, sešity, výkresy, pastelky, fixy a mnoho dalších pomůcek.

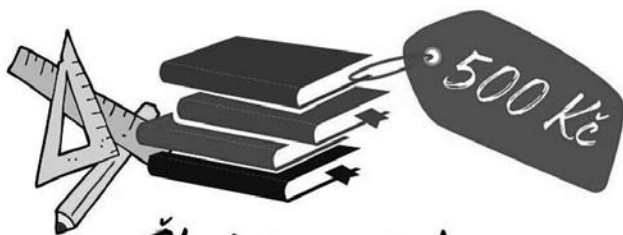
ADRA Česká republika připravila pro rodiče i děti v Bangladéši, zemi, v níž pomáhá již dvacet let, projekt nazvaný Naplň batoh školákovi.

Do batohů dostanou školáci učebnice, sešity, pastelky, tužky a pravítka. Kromě batohu jim ADRA zajistí denně výživné jídlo, lékařskou péči, školní uniformu nebo boty.

Jak se můžete zapojit do pomoci školákům a jejich rodinám?

Pomoci můžete více způsoby.

Buď na účet veřejné sbírky na podporu Čalantiky: 6688866/0300, var. symbol: 720, nebo přes webový portál darujme.cz.

*Školní pomůcky
pro školáka na rok*

Služba na Biblickém týdnu

Jako každý rok jsme na Biblickém týdnu věnovali středeční odpoledne službě. A také jako každý rok jsme navštívili, pod záštitou a odborným vedením organizace ADRA, Domov pro seniory Drachtinka v nedalekém Hlinsku.

Naše návštěva má již i osobní rozměr, protože s některými uživateli tohoto zařízení se již známe z minulých let a je to vždy velmi milé shledání. Spolupráce s vedením zařízení je nejen perfektní, ale i příjemná. To dokumentuje i článek, který vedení DPS uveřejnilo

v místních novinách (viz níže). Těšíme se z této spolupráce i radosti, kterou si z těchto setkání vzájemně odnášíme.

Domov seniorů Drachtinka opět přivítal dobrovolníky z Adry

Ve středu 14. 8. 2019 ve 14 hodin se opět po roce, ve společenském sále Domova seniorů Drachtinka, rozezněl zpěv za doprovodu hudebních nástrojů 21 dobrovolníků z Adry. Pro všechny zúčastněné začalo velmi příjemné odpoledne.

První setkání našich seniorů s dobrovolníky se konalo **v červenci 2016**. Od té doby se setkání stalo již tradicí, na kterou se vždy všichni těšíme.

ADRA (Adventist Development and Relief Agency) je mezinárodní humanitární organizace poskytující pomoc lidem v nouzi. ADRA Česká republika je součástí mezinárodní sítě organizací ADRA, které působí ve více než 130 zemích světa. V České republice **pracuje od roku 1992**.

Dobrovolníci z různých koutů České republiky s vedoucím skupiny, panem Janem Libotovským, přijeli do Domova seniorů Drachtinka, aby naše seniory potěšili společným hudebním vystoupením. Po hodinovém kulturním programu ve společenském sále, při kterém si zazpívali i naši obyvatelé, se dobrovolníci rozešli, aby potěšili zpěvem a hudbou i klienty na jednotlivých pokojích, terase a v ostatních společenských prostorách domova. **Každý obyvatel domova navíc dostal osobní přání, které dobrovolníci sami vyráběli.** Slovy našeho seniora, pana BV, 95 let: „Včera jsem se tak rozdováděl! Roztáhl jsem si pořádně plíce, že jsem v noci nemohl spát. Byl to pro mě krásný zážitek!“

Již nyní se těšíme na příslibenou návštěvu a společné setkání, které proběhne v létě 2020!

EVA KUNÁTOVÁ HOLEČKOVÁ, ŘEDITELKA DOMOVA SENIORŮ DRACHTINKA

Ohlédnutí za letošním kongresem mládeže ČS – Síla ohně

V srpnu proběhl ve východočeské Třebošnici český kongres mládeže s názvem Síla ohně. Když se sejde pohromadě spousta skvělých mladých lidí, dává nám smysl nezůstat jen spolu, ale vyrazit ven sloužit. Službu vnímáme jako důležitou součást života křesťana, a tak o ni během týdne nebyla nouze. Stejně tak jsme se snažili vyvážit službu s našimi vlastními potřebami – duchovními, duševními i fyzickými. Během každého dne bylo dost prostoru na to, být s přáteli, s parťákem, s Bohem, sám se sebou, užívat si aktivit a workshopů, ale také si třeba dát „šlofika po O“. Letošní kongres mládeže nám dal možnost smysluplně vy-

užívat svůj čas. Týden nám ukázal, jak žít s Bohem a brát službu jako součást života. Týden, kde jsme si mohli vyzkoušet, jak tu být dlouhodobě pro druhé, ale zároveň odpovídat.

Pro výše zmíněnou službu jsme měli domluvenou spolupráci se sedmi zařízeními – od psychiatrických pacientů po zařízení pečující o pacienty s Alzheimerovou chorobou, domovy pečující o mentálně postižené muže či ženy, byli jsme také v domovech pro seniory. Naše zadání spočívalo v pomoci personálu při aktivizaci jejich klientů, v pomoci jako doprovod při procházkách, trávení času s klienty tak, aby jim to bylo příjemné. Jako organizátoři jsme měli obavy o to, aby se mladí lidé „neulejvali“ nebo nedělali personálu potíže, aby pro ně nebyli spíše zátěží než pomocí... Byli jsme ale velmi, velmi mile překvapeni, že jsme jako „Orgtým“ za celý týden nezaznamenali v tomto směru jedinou stížnost, čehož si velice vážíme. Velmi pozitivně jsme jako dobrovolníci hodnotili také profesionální a empatický přístup jednotlivých pracovníků ve všech zařízeních, jejichž práce je velmi složitá a specifická – u mnohých i desítky let... V neposlední řadě jsme moc vděční organizaci ADRA, která nás odborně vyškolila a pomohla nám s administrativní zátěží, kterou dobrovolnická služba obnáší, což nám bylo velkou pomocí...

Finálním pozitivním výstupem celého kongresu z pohledu výše zmíněných aktivit byla hlavně zkušenost všech mladých lidí, kteří se velmi blízce mohli seznámit s lidskou bolestí, s těžkými, smutnými příběhy, se syrovostí života, který je někdy složitý. Jako organizátoři vnímáme, že je to pro životní zkušenost účastníků moc důležité, protože vede k vděčnosti za to, co mám. V neposlední řadě mladí prožili zároveň radost ze společné služby, která je přirozeným důsledkem toho, že žijeme jako křesťané. Jinak je celé křesťanství pouhou suchou a nudnou teorií, která je k ničemu... A přesný opak poslední věty jsme prožili na letošním kongresu mládeže, proto na něj budeme dlouho a rádi s vděčností vzpomínat.

ZA ORGTÝM SÍLA OHNĚ VAŠEK VONDRÁŠEK

INRIROAD AKCE: RAILTOUR 2019

Letošní ročník vlakového závodu Railtour byl tím největším a řekneme, že zřejmě i tím nejlepším z dosavadních! Množství soutěžících týmů způsobilo velkou pestrost barev, pod kterými tyto týmy závodily. Na startu se kromě modrých, červených, zelených apod. objevili také akvamarínoví, jantaroví, safíroví a jiní. Týmy tvořili studenti i mladí pracující z různých měst nebo vesniček této země (občas i nějaký ten cizinec – Slovák ☺). Adventistů bylo v porovnání s neadventisty letos jako šafránu. Závod mezitím získal veliký ohlas v sekulárním prostředí. Soutěžící mimo naši církev v něm letos co do počtu výrazně dominovali. Vítězným týmem byli však nakonec limetkoví, sestávající z mladých lidí z našeho Brna (více méně INRIrouďáků, aktuálně nebo historicky ☺)!

Jezdilo se po celé České republice a částečně i po Slovenské republice. Každý tým byl vybaven GPS lokátorem, díky kterému bylo možné vidět polohu jednotlivých týmů na mapě internetové stránky závodu, která byla letos připravená moc pěkně. Veliký kus práce na přípravě celé akce odvedl zejména Honza Havelka a spolu s ním i někteří další skalní railtouristé, kteří se závodu věnují již řadu let.

Pro ty neznalé je třeba uvést, že podstata závodu spočívá v dobytí co největšího počtu checkpointů, a to ideálně těch, které ještě nebyly dobyté nikým jiným. Checkpointy tvoří různé lokality Česka,

jako třeba památníky, budovy, hory a podobně, ke kterým je možné dojet vlakem a zbytek pak tramvají nebo pěšky...☺ (přípustné je používat pouze kolejová vozidla nebo vlastní nohy). Závod je fyzicky i psychicky velmi vyčerpávající a soutěží se od pondělí do pátku. Během závodu je třeba dobytá území zapisovat, o což se stará tým zapisovatelů, kteří ve dne v noci čekají na fotografie dobytých checkpointů a zabezpečují přidělování bodů. Letos odvedli svou práci na výbornou! Kromě toho byli v akci nasazeni i reportéři, kteří vtipně i vážně komentovali dění závodu.

Závod je výbornou příležitostí pro zapsání organizace INRIroad a naší církve do povědomí mnoha lidí okolo nás. Letos byl moc vydařený a věříme, že i příští ročník bude stát za to a že přitáhne mnohé soutěžechtivé i fanoušky!

MARTIN TURČAN

INRI BIBLIA – EZDRÁŠ, NEHEMIÁŠ

Tohtoročnú akciu INRI Biblia osobne pokladám za najvydarenejšiu z posledných troch ročníkov, na ktorých som sa smel zúčastniť. Pre každého, kto netuší, o čom je práve reč, si dovoľm uviesť, že formát letného projektu INRI Biblia pripomína čosi ako biblický týždeň pre mladých ľudí. Ide o týždňovú študijnú akciu určenú najmä pre vysokoškolákov, ktorí sa môžu zísť, aby uvažovali o biblických témach a hodnotách kresťanského života. Akcia, samozrejme, nie je len študijná, ale aj rekreačná (ved ako inak; keď sú prázdniny, treba aj rekreovať!).

Toto leto sme mali výnimočnú príležitosť stráviť týždeň s dekanom Teologickej fakulty Andrews University, profesorom Starého zákona Jiřím Moskalom, ktorý s nami študoval knihy Ezdráš a Nehemiáš. Program dňa sa skladal z ranej poboznosti, dopoludňajších prednášok, odpoľudňajšieho rekreačného času a večerných moderovaných diskusií s rečníkom. Akcia bola výbornou príležitosťou nahliadnuť hlbšie do obsahu a pozadia oboch starozmluvných kníh. Prístup Jiřího Moskalu bol prednáškovo-kázňový; cielil na rozum i na cit a vôľu. Snažil sa odovzdať to najlepšie, čo vedel, a motivovať nás k autentickému kresťanstvu a Božím hodnotám, ktoré v knihách Ezdráš a Nehemiáš objavil. Previedol nás dejinami izraelského národa s osobitným zameraním na poexilovú dobu a dotkol sa tiež prorockého náčrtu dejín spásy, ako ich podáva adventistická teológia

(občas teda zamieril aj do knihy Daniel, na ktorú je napokon odborníkom; veď jeho publikácia Kniha Daniel a makabejská téza je pozoruhodným počinom na poli starozmluvnej biblistiky). V rámci večerných diskusií dostával Jiří množstvo otázok na preberané témy, ako aj otázky zo širšej oblasti kresťanského či cirkevného života. Diskusia bola bohatá a živá.

Skutočnosť, že sme po zahraničných rečníkoch mohli mať tento rok medzi sebou Čecha, a nie hocakého, bola na nezaplatenie. Nielen vedomosti a jazyková bezbariérovosť, ale aj pochopenie pre miestnu mentalitu spolu so srdečným prístupom Jiřího boli veľkým plusom. Sme vďační Pánu Bohu za chvíle, ktoré sme spolu mohli prežiť. Na tohtoročnú INRI Biblia budeme radi spomínať.

Každého telom či aspoň duchom mladého človeka, ktorý uvažuje o účasti na takejto akcii v budúcnosti, chceme čo najsrdečnejšie pozvať medzi nás. Projekt INRI Biblia v každom prípade nie je len o týždňovom letnom pobyte. Je aj o štyroch vikendovkách v priebehu akademického roka, počas ktorých sa venujeme štúdiu vybranej biblickej knihy alebo témy. Tento rok je naplánovaná téma Stvorenie, ktorá bude určite stať za to! Čím na ňu nadviažeme na študijnom týždni budúce leto? Dozviete sa už čoskoro na našich webových stránkach inriroad.org.

MARTIN TURČAN

INTENZIVNÍ KURZ ATI Z POHLEDU DRUHÉHO ROČNÍKU

Vodáci, rybáři, slunce, letní pohoda... Tak vypadá Sázava v posledním srpnovém týdnu, kdy si mnozí milovníci vody a přírody vychutnávají závěr léta v malebném prostředí. Ne tak ale studenti teologie na ATI, kteří tento čas tráví v lavicích se snahou vstřebat co největší množství informací, jež jim předávají jejich zkušenější učitelé.

Studenti druhého ročníku dálkového studia se po loňském zápasení s hebrejštinou tentokrát věnují několika různým oblastem. Dějiny adventismu před nimi rozprostírají poutavou mapu: jaké události a okolnosti sehrály důležitou roli při vzniku Církve adventistů sedmého dne, jak se promítly do dalšího směřování církve a jak ovlivňují i naše myšlení dnes. Ústředními postavami těchto vyprávění se stávají lidé, jako byli William Miller, Joseph Bates, James a Ellen Whiteovi i mnozí jiní. Christologie vyžaduje pečlivější soustředění. Studenti v ní přemýšlejí nad závažnými otázkami – kým je Ježíš Kristus, jaký je vztah mezi ním a Otcem a jaké z toho plynou teologické důsledky.

Výuka homiletiky, tedy umění sestavit kázání a přednést jej, probíhá výrazně praktičtěji. Kromě mnohých rad i z oblasti rétoriky si studenti ve skupinách a pod učitelským vedením zkoušejí připravit krátké kázání. Pro některé je to první zkušenost, jiní se již kázání ve svých sborech

věnují pravidelně. Pro všechny jsou ale tyto hodiny zdrojem cenných poznatků, jak tuto činnost vykonávat co nejlépe, aby se kázání mohla stávat dějištěm rozhovoru mezi Bohem, kazatelem a posluchači.

Pátek, tedy poslední výukový den intenzivního týdne, je zasvěcený nauce o církvích v Česku, o průběhu jejich bohoslužeb a o vztazích mezi nimi. Jistě velice zajímavým zpestřením studia se stává úkol navštívit bohoslužbu jiné církve a všimnout si rozdílů oproti církvi adventistů.

Přestože je program týdne velmi nabitý, někteří studenti se ve volných chvílích věnují další práci na zápočtech, aby mohli pokračovat v dalším ročníku. A právě proto, že studium není jednoduché, vyvažují mnozí náročné chvíle v hodinách během, vycházkami, společnými pobožnostmi nebo letním kinem.

Nejdůležitějším, kvůli čemu studenti i učitelé na Sázavu přijeli, ale není předávání a přijímání informací. Všichni si uvědomují, že tím hlavním důvodem k setkávání je snaha lépe poznat našeho Boha – přiblížit se mu, dozvědět se o něm a o jeho jednání, učit se jej svojí službou v církvi oslavovat, a tak pomáhat i jiným lidem zaslechnout Boží hlas. Proto jsme tady, proto studujeme a proto chceme v našem úsilí pokračovat.

JANA HOŘÍNKOVÁ

Představujeme učitele z ATI...

PETER ČÍK

Vzdělání:

UK, Evangelická teologická fakulta Praha, 1987–1992, Dálkový teologický seminář Praha, 1990–1994, Teologická fakulta Univerzita Basel, Švýcarsko (postgraduální studium), 1992–1993, Heythrop College Univerzita London, Anglie (postgraduální studium), 1993–1994.

Praxe:

Kazatel ve sborech Cheb, Tachov a ve skupince Mariánské Lázně (1995–1999), sbory Beroun a Příbram (1999–2005) a sbor Praha-Dejvice (1999–2002), sbory Mladá Boleslav, Brandýs n. L., Neratovice a skupinka Mělník (2005–2007), tajemník, vedoucí sobotní školy a vedoucí komunikace Českého sdružení CASD (2007–2009), tajemník a vedoucí kazatelské-

ho oddělení Česko-Slovenské unie CASD (od roku 2009 dosud), učitel TS a ATI (od roku 1998 dosud).

Na ATI vyučuji tyto předměty:

Úvod do Starého zákona (tj. Dobové pozadí Starého zákona, Literární úvod do Starého zákona a Pentateuch).

Odborné publikace, na kterých jsem se podílel:

Články – časopisy Kostnické jiskry a Koionia.

Proč ses rozhodl studovat teologii? Splnilo studium teologie tvé očekávání?

V průběhu základní vojenské služby v letech 1985–1987 jsem se seznámil s poselstvím Písma díky svědectví jednoho bratra z naší církve, který sloužil ve stejné posádce. Společně jsme zde studovali Bibli, přijal jsem Ježíše do svého života a prožil obrácení. Toužil jsem po ještě hlubším porozumění Božího slova, a proto jsem se přihlásil na studium teologie.

Studium teologie určitě bylo pro moji budoucí kazatelskou službu velikým přínosem. Evangelická teologická fakulta mi poskytla široký teologický přehled v různých oborech, zejména v biblistice. Dálkový teologický seminář naší církve zase výrazným způsobem přispěl pro mé ukotvení v identitě, která vychází z biblického poselství a je postavena na biblických principech.

Na ATI vyučuješ několik předmětů. Dá se některý z nich označit jako tvůj nejoblíbenější? Proč?

V rámci výuky Pentateuchu je mým nejoblíbenějším předmětem výklad knihy Genesis. Především první dvě kapitoly ve zprávě o stvoření, které jsou výpovědí o Boží lásce k člověku. Připomínají jeho péči a prostředí, do kterého nás Pán Bůh na počátku postavil a po druhém příchodu Ježíše Krista chce znovu navrátit.

Na čem ti při výuce nejvíc záleží? Co se snažíš studentům předat?

Poselství Písma se pod vedením Ducha svatého může stát živým Božím oslovením, které promlouvá do života každého z nás. Pro porozumění biblického poselství je důležité číst v dobových a literárních souvislostech, do kterých je biblický text zasazen. Znalost poměrů života pisatelů biblických knih je obohacující pro správné pochopení příběhů Starého i Nového zákona. Určení literárního žánru je také důležité pro správný výklad biblického textu.

Co vnímáš jako současnou nejnaléhavější potřebu církve?

Naše církev a její teologie je v současnosti ohrožena na jedné straně vlnou extrémismu a na druhé straně zase vlnou liberalismu.

Extrémismus se projevuje zejména ve zjednodušeném, povrchním výkladu Božího slova s přehnaným důrazem na určitý věroučný bod nebo vybranou oblast křesťanského života. Pak chybí celistvý, biblický a vyvážený pohled na víru i život.

Liberalismus zase relativizuje biblické hodnoty, zlehčuje nebo zsměšňuje některé věroučné body, které jsou přitom biblicky zakotveny. Tento způsob myšlení je destruktivní, protože bourá, ale nestaví.

Žijeme v době, ve které většina z nás zápasí s čásem. Je potřeba umět se zastavit, rozhlédnout se kolem sebe a pohlédnout vzhůru. Nejen v sobotu. Pak si uvědomíme, že je předností být „napojeni“ na vinný kmen, nést dobré ovoce a být tím součástí nebeské rodiny.

Co bys řekl člověku, který zvažuje možnost jít studovat na ATI?

Studium na ATI je příležitostí pro hlubší porozumění Božímu poselství a zároveň připravuje pro praktickou službu v církvi. Může být pomocí pro každého, kdo hledá své konkrétní místo v Božím díle, a takových lidí není nikdy dost.

ZPRÁVA Z VYKOPÁVEK KOSTÍ DINOSAURŮ

Vážení čtenáři, ten nadpis není vtip. Bylo mi dáno strávit celý červen v daleké Americe a tam vykopávat opravdové kosti dávných dinosaurů. Jak se to

stalo? Na podzim minulého roku kolovala po všech adventistických školách nabídka přijet do Spojených států kopat. V naší církvi se dlouhodobě zabývám tématem vědy a víry, stvoření a evoluce a do něj dinosauri bezpochyby také patří. Obratem jsem tedy sepsal motivační dopis a spolu s doporučeními ze sdružení a unie poslal na příslušná místa, na kterých už předem intervenoval ředitel ATI Marek Harastej, kterému tímto děkuji. Bez něho by žádná cesta nebyla. Příslušná místa dlouho mlčela, napětí stoupalo, ale nakonec přišla pozitivní odpověď a já jsem na konci května nasedl do letadla.

Moje cesta začala v Texasu, kde jsem jeden den strávil na Jihozápadní adventistické univerzitě ve městě Keene.

Nevím, nakolik máte představu, co je to adventistická univerzita. Pro nás totiž adventistická škola rovná se seminář s desítkami studentů. Univerzita, na kterou jsem přijel, jich však má 800 a Jižní adventistická univerzita z Tennessee, která se na projektu také podílí, jich má rovnou 3 000. Jsou to velké školy s celou plejádou studijních oborů; nestuduje se tu tedy jen teologie. Avšak ani tyto školy nejsou žádní obři. Během cesty se mi stal nejbližší duší kolega z Nigérie, který učí na adventistické škole s 10 tisíci studenty.

Z Keene jsme se přemístili do Wyomingu. Pobývali jsme na ranči rodiny Hansonových, která si výslovně přála, aby bohatá naleziště kostí na jejich pozemku zkoumali vědci otevření myšlenky stvoření. A tak profesor Arthur Chadwick zde už 20 let kope a spolu s ním mnozí další, mladí i staří.

Nejmladšímu kopáči bylo méně než 10 let, nejstarší oslavil svoje 82. narozeniny. Každý den se všichni sešli ke společné snídani v 6 hod., v 7 probíhala pobožnost a v 8 se už vyráželo kopat. Kopalo se do 16 hod., v 17 byla večere a v 18 začala přednáška.

V současnosti je na ranči pět aktivních nalezišť, jejichž přesná poloha je důvěrná. To kvůli potenciálním vandalům a zlodějům. Já sám jsem měl možnost pracovat na dvou místech. Nejprve v severní části archeologického naleziště. Tam byly převážně velké kosti. Vykopal jsem tam tři obratle a nějaké menší úlomky. Pak jsem byl na nalezišti Gar. Tady naopak byly spíše malé věci: zuby, šupiny – nejen rybí, ale také želví a krokodýlí.

Při výkopu se musí postupovat pomalu. Naštěstí kosti jsou černé a na poklep vydávají jiný zvuk. Ale i tak se dají snadno přehlédnout. Někdy se také stane, že v zápalu kopání a ve velkém větru již vykopaná kost prostě zmizí. Úlevou je, že většina těch malých věcí není podstatná. Na všechny kosti jsou stanoveny velikostní limity.

Vykopat kost není jednoduché. Půdu musíte do slova postupně odkrajovali. Kdybyste postupovali moc rychle, mohli byste kost rozbít. Kost se dá sice slepit, ale ne vždy odhadnete, kam co patří, a když je moc úlomků, tak to raději vzdáte. Jsou známy případy, kdy vykopání kosti zabralo dva dny. To když má nepravidelný tvar a drolí se. Aby zůstala celá, používá se něco, čemu se v USA říká „superlepídko“. Vykopáním kosti to však nekončí, spíše naopak. Ještě než se kost vyjme z půdy, provede se její přesné GPS zaměření. Používané zařízení je schopné kost změřit s přesností na půl centimetru. Databáze kostí na Jihozápadní univerzitě je cenná mj. právě proto, že mimo obligátní fotky kostí obsahuje i jejich přesnou polohu. Badatel si tak může zrekonstruovat rozložení všech kostí na místě (virtuální naleziště) a hledat v rozložení kostí v zemi

nějaké zákonitosti. To byl ostatně náš hlavní záměr. Oboru, který to zkoumá, se říká tafonomie.

Když je kost zaměřena a je venku ze země, nalepí se na ni štítek, zabalí se do alobalu a odveze se do muzea ke zpracování. Když je kost hodně velká, zalije se ještě do sádry, aby transport přežila. Kost se musejí pečlivě očistit, nerozbít a na konci se do nich pumpuje plyn, aby se zpevnily.

Pokud najdete kost z tyranosaura, je pravděpodobné, že večer obdržíte veřejnou pochvalu. Mně se se to za celou dobu nepodařilo, ale jsem vděčný i za to, co jsem vykopal – i když to nebyl tyranosaurus. Můj největší úspěch byl nakonec ten nejmenší – malý článek prstu, menší než můj palec.

Ještě bych se rád zastavil u přednášek. Tématem byla vědecká argumentace pro stvoření, úvod do geologie a obzvláště sedimentologie; velká pozornost byla věnována taxonomii dinosaurů. To, co v mých vzpomínkách zůstane nejvíce, jsou výsledky, ke kterým došli badatelé v oblasti geologie a paleontologie, které naznačují, že biblická zpráva o potopě není výmysl. Čím dál více se ukazuje, že skalní útvary z prvohor a druhohor se liší od těch pozdějších a svědčí o rychlých dějích velkého rozsahu. Podobně rostoucí počet kosterních nálezů obsahujících měkkou tkáň také svědčí o jiném stáří než v desítkách milionů let.

Na závěr děkuji Komisi pro vědu a víru při Generální konferenci za finanční podporu, děkuji svým sborům za omluvení mé nepřítomnosti a děkuji Pánu Bohu, který byl každou minutu se mnou.

PAVEL KOSTEČKA, PH.D.

EVROPSKÁ KONFERENCE O VĚDĚ A VÍŘE 2019

uskutečnila ve Španělsku. Za náš Adventistický teologický institut jsem byl spolu s dalšími pěti lidmi z naší ČS unie na tuto konferenci vyslán. Zavítali jsme do města Aínsa v Pyrenejích, nedaleko hranic s Francií. Odhadem 150 účastníků zde od pondělí 1. do neděle 7. července diskutovalo o otázkách spojených se vznikem života, a to ze všech možných perspektiv. Součástí programu byly i studijní výlety (fieldtrips).

To, že naše církve stále věří v nedávné stvoření, je známá věc. To, že se na školách učí něco jiného, se ví rovněž. Tento jiný pohled je předkládán jako dokázaný fakt, a kdo věří jinak, je neinformovaný, nevzdělaný nebo hloupý. Někdy může být dokonce nebezpečný, jak se píše v evropské rezoluci č. 1 580 proti kreacionismu. A tak je většinová společnost od mládeži vedena k tomu, že jediný správný názor je evoluce a že žádný jiný názor vlastně není.

Přitom stále větším tempem přibývá zjištění, že s evolucí to tak jednoduché není. V naší církvi se tomuto tématu systematicky věnuje Geoscience Research Institute (GRI) se sídlem v Loma Lindě, který sdružuje vědce všech vědních oborů, kteří věří ve stvoření. Tato instituce pořádá po celém světě konference o vědě a víře (Faith and Science Conference) a v červenci se jedna taková

Ty se liší od běžných výletů tím, že jejich cílem není vyfotografovat se s krásnou krajinou za zády, ale něco se naučit.

Oblast, ve které jsme byli, je od roku 2006 Geoparkem UNESCO, tedy oblastí s množstvím zajímavých geologických jevů. Procházet se takovou krajinou je jako číst si v učebnici geologie.

Geologové, kteří věří ve stvoření, mají velmi rádi verš z L 19,40. Opravdu v jejich očích kameny mluví nebo přímo křičí. Podle velikosti a tvaru kamenů, podle vlastností usazených vrstev se dá usoudit, jak na horniny v dané lokalitě působila voda. Musíte-li přelézat velké a ostré kameny, je evidentní, že je sem nepřinesl malý potůček. Díváte-li se na vrstvy hornin, které jsou od sebe ostře oddělené, ani stopa po erozi, je nasnadě, že musely vzniknout rychle. V přírodě kolem nás je rozseto množství zázraků živé a neživé přírody, které jsou

jen velmi obtížně vysvětlitelné geologií počítající se stovkami milionů let. Řeč přišla i na kosterní pozůstatky člověka. Zazněly zde výsledky velmi seriózní studie, že kosti druhů *Homo habilis*, *erectus* a *sapiens* se nacházejí ve stejné geologické vrstvě, tedy že všechny tři druhy byly současníky.

A nemluvmе jen o přírodě neživé. Na konferenci byli i biologové, kteří přednesli poslední vědecké výsledky z oblasti genetiky a epigenetiky. To, že mutace, které mají být motorem evoluce, jsou většinou škodlivé, se ví a uznává již dlouho. Michael Behe ve své poslední knize z tohoto roku upozorňuje, že dochází-li k nějakému vývoji organismů, je to obvykle specializace na konkrétní typ prostředí spojená se ztrátou genetické informace – tedy nikoliv se vznikem nové. Samostatnou kapitolou je pak obor epigenetiky. Panuje přesvědčení, že právě tento obor jednou vysvětlí, co se dělo s lidmi a zvířaty po potopě. Jak se lidem zkrátil věk a kde se vzaly lidské rasy.

Je třeba však také poctivě připustit, že kolem sebe v souvislosti s celosvětovou potopou nacházíme i jevy, které jsou obtížně vysvětlitelné. Máme zde

vrstvy, ve kterých jsou stopy po norování živočichů – a to je jev, který vyžaduje delší čas. Máme zde otisky stop pařátů dinosaurů. Jak si ti dávní plazi mohli jen tak vykračovat, když všude kolem zuřily bouřlivé vody globální potopy?

Jedním ze silných postřehů z konference byla velká upřímnost a poctivost vědců kreacionistů. Neměli problém říci, že jsou jevy, které jsou pro ně obtížně vysvětlitelné. Tak to má být. Stojíme zde přece před stvořením velkého Stvořitele, a je tedy logické, že jsou jevy, které nás přivádějí k úžasu a které se vymykají našim představám, jak svět funguje. Kéž by si toto dokázali připustit i zastánci evoluce. Pro ně je však obtíženo připustit, že evoluce je teorie, která také vyžaduje určitou víru.

Co říci závěrem? Věřit ve stvoření a celosvětovou potopu není snaha zavírat oči před vědeckými důkazy. Právě naopak. Je to velmi svěží pohled na svět kolem nás podpořený celou řadou vědeckých objevů. Ano, neumíme vysvětlit vše, ale to zastánci jiných pohledů na vznik světa rovněž ne. Před námi všemi je ještě dlouhá cesta poznávání.

PAVEL KOSTEČKA, PH.D., KAZATEL A UČITEL NA ATI

Evoluce, nebo stvoření? Milující Bůh, či náhoda?

(Úryvek z dopisu mému příteli – vědci, ateistovi)

7. června 2019, Jindřichův Hradec

„Hluboká láska, altruismus a morálka jsou největším a nepopíratelným důkazem existence milujícího Boha – Stvořitele!“

Nemohla se vyvinout, nedá se zdůvodnit, nemá žádný evoluční užitek pro jedince samotného – dávajícího. Zásadně popírá výběr druhu, silnějšího jedince na úkor slabšího apod.

Zastánci evoluce její vznik nedokážou vysvětlit a ani nenacházejí protiargument, žádný totiž neexistuje. „Bůh je Láska.“ (1J 4,8) A jedině původce a dárcе lásky může hmotě předat nejen život, ale i něco tak nelogického a osobně neprospěšného, jako je dávající a sebeobětavá láska – agapé, sebezapření, svědomí a morálku!

Hledej argumenty proti tomuto faktu, myslím, že nenajdeš! Toto je „ESO“ Boha proti nevěřícím a proti zlu. Ty sám jsi důkazem tohoto faktu. Toto je Boží odpověď na Tvé otázky, milý příteli.

Pročítala jsem znovu Tebou darované materiály. Vnímala jsem složitost všech těch fyzikálních a matematických souvztažností i svoji nekompetentnost vysvětlit Ti podle své a Tvé „nátury“ existenci laskavého Boha – Stvořitele a Spasitele... Pociťovala jsem neskutečnou bezmoc při vnímání všech složitostí, které zde zákonitě fungují a které On vytvořil.

Prosila jsem ho o odpověď pro Tebe. Záhy přišla, tady ji máš, právě jsi ji přečetl.

Srdečně Tvoje kamarádka Jana Vojáčková

P.S. Přečti si ještě, prosím, Joba 36.–42. kapitolu.

KLUB PATHFINDER

AKTIVITY KLUBU PATHFINDER

Před několika dny se vrátilo 200 českých pathfinderů z vrcholné akce roku naší československé organizace Klub Pathfinder, kterou je tzv. „divizní Camporee“. V následující reportáži se o něm dozvíte více informací z „pera“ přímého účastníka. Avšak pro nejednoho čtenáře je termín „camporee“ neznámým pojmem a právě pro takové předeseílám malý přehled akcí organizovaných Klubem Pathfinder. Začnu, jak se říká, „od píky“:

I. Oddílové akce

1. Schůzky

Pravidelné oddílové schůzky jsou nejzákladnější akce pathfinderů, které pro své členy organizuje místní jednotka Klubu Pathfinder pod vedením dospělých vedoucích – vůdců KP. Setkávají se na nich děti patřící do jednoho místního oddílu a realizují společný program sestávající z her, soutěží, přípravy na celostátní soutěž ve znalosti Bible – Stezka písmáka, plnění pathfinderských stupňů zdatnosti, tábornické výuky apod. V ideálním případě se schůzky konají v klubovnách KP nebo v prostorách místního sboru CASD.

2. Výpravy

Vzhledem k tomu, že jedním ze tří základních bodů programu Klubu Pathfinder (1. Pozitivní

vztah k Bohu... 2. ...k bližnímu a 3. ...k přírodě) je výchova dětí k dobrému vztahu k přírodě, nezapustitelnou oddílovou aktivitou jsou výpravy do přírody. Většinou jde o jednodenní výšlapy spojené s poznáváním přírodních zajímavostí a tábornickým výcvikem. „Výprava“ v ideálním provedení není jen obyčejný „výlet“ nebo rodinný „piknik“, nýbrž cílená výchovná aktivita – něco jako „exkurze“ do Stvořitelovy dílny (jak nás, vedoucí Stezky písmáka, kdysi učil „pathfinderský guru“ – bratr Ohánka alias Šedý Bobr).

3. „Robinsonády“

Takto nazýváme vícedenní víkendové akce s přespaním v přírodě. Někdy to je pod stany, jindy v chatě – podle počasí a druhu programu, který při této aktivitě sledujeme. Vícedenní společný pobyt dává vedoucímu větší prostor k rozvinutí oddílové činnosti a budování bližších vzájemných vztahů mezi jednotlivými členy oddílu.

4. Tábory

Větší, početnější oddíly KP organizují své oddílové prázdninové tábory, které jsou vyvrcholením celoroční oddílové činnosti. Na těchto akcích je ideální počet účastníků 15–30 dětí + vedoucí (ne více!). Velkou devizou takového oddílového tábora je skutečnost, že všechny děti se dobře znají

a v realizaci programu jsou svými znalostmi všechny na stejné „startovní čáře“. Během 14 dnů (což je ideální doba pobytu na tábore) může vedoucí, při dobrém vedení, prožít s dětmi chvíle, které se jim do myslí pozitivně zapíší na celý další život.

II. Oblastní akce

1. Oblastní Robinonády

Pravidelné, vždy jednou za rok se konající tradiční víkendové akce organizované KP pro děti z jedné konkrétní spádové oblasti mají vždy specifickou tematickou náplň. Dávají příležitost k navázání přátelství a spolupráce mezi dětmi i z jiných oddílů. K účasti jsou však zvány i děti, které v žádném oddíle organizovány nejsou, a tak mají možnost se s činností KP blíže seznámit. Tyto akce jsou také ideální příležitostí k pozvání přátel a kamarádů z širokého okruhu veřejnosti.

2. Tábory

Oblastní tábory, potažmo tábory organizované jednotlivými sdruženími CASD, mají za cíl dát příležitost k účasti těm dětem, které jsou ve sborech osamocené a nemají kontakt na žádný oddíl Klubu Pathfinder. Je to, podobně jako u Robinonád, akce otevřená všem zájemcům i z řad mimocírkevních.

Program na nich je připravován tak, aby se na něm mohly aktivně podílet všechny děti bez výjimky, a přesto aby měl jasné duchovní zaměření.

3. „Múzička“ – oblastní kolo

Název „Múzička“ vychází z termínu „múza“, nikoli „muzika“, proto je nad samohláskou „u“ čárka! Od samého počátku je dětským festivalem v oblasti „umění“. Klubem Pathfinder organizovaná „soutěž“ nebo spíše jen „prezentace“ dramatické tvorby a interpretace je prezentace hudby, zpěvu, tance nebo výtvarné činnosti s duchovním zaměřením. Nabízí dětem z jednotlivých sborů CASD platformu, kde mohou představit své „obdarování od Stvořitele“ – „hřivny“.

III. Akce sdružení

1. „Múzička“ – kolo organizované sdruženími

V režii „Oddělení dětí“ při jednotlivých sdruženích CASD se každý rok koná akce „Múzička“, na

kteří se podílejí zajímaví interpreti vybraní ze všech oblastních kol Múzičky daného sdružení CASD.

2. Rádcovské kurzy

Vedení KP v jednotlivých sdruženích CASD organizuje pro zájemce ve věku 15–18 let vzdělávací kurz pro pomocné vedoucí družin v oddílech Klubu Pathfinder, kteří se pak částečně podílejí na vedení družiny ve svém oddíle a připravují se k účasti na vůdcovském kurzu.

3. Tábory

Viz bod II/2. Tábory KP organizované sdruženími CASD jsou počtem účastníků výrazně větší než oddílové (50 a více; někdy až 200 účastníků). Proto také jejich délka nepřesahuje jeden týden. Vzhledem k tomu, že se účastníci mezi sebou neznají, je program na nich připravován spíše jako propagační.

IV. Unijní – celostátní akce

1. „Múzička“

„Unijní“, celostátní kolo Múzička (za účasti dětí i ze Slovenska) je organizováno ústředním vedením KP jako soutěž těch nejúspěšnějších interpretů z předchozích kol. Má za cíl povzbuzení dětí k podávání co nejlepších výkonů v této oblasti činnosti a zároveň i vzájemné poměrování svých schopností s výkony ostatních účastníků. Tématem všech příspěvků je oslava Boha, připomínání si jeho stvořitelské moci a lásky k člověku.

2. Vůdcovské kurzy

Vůdcovské kurzy KP zajišťují vzdělávání potenciálních vůdců oddílů KP, hlavních vedoucích akcí

a táborů Klubu Pathfinder. Účastníci kurzu musejí pro získání vůdcovského dekretu KP zvládnout veškerou legislativu a organizační principy potřebné pro úspěšné zajišťování veřejných akcí KP, táborů a vedení dětských oddílů. A samozřejmě že musejí také ovládat veškerou pathfinderskou zdatnost tak, aby jí mohli vyučovat děti svého oddílu.

3. „Masterguide“

Program „Masterguide“ je nastavbový program pro vůdce KP, který prohlubuje a rozšiřuje jejich znalosti v oblasti vedení dětských oddílů KP. Zároveň vyhledává odborníky v konkrétních, pro pathfindery užitečných oborech pro jejich využití jako instruktorů na vůdcovských kurzech.

4. „Lesní škola“

Připravovaná zážitková akce pro vůdce KP nabízí dospělým vedoucím příležitost na vlastní „kůži“ zažít aktivity, které po přizpůsobení konkrétnímu věku dětí mohou zařadit do svého táborového programu. Jde o činnosti v přírodě, jež v dnešní přetechizované době, centralizované do precivilizovaného prostředí, nejsou všem dostupné a jež mohou být člověku užitečné v neobvyklých situacích života.

5. Vůdcovské speciály

Každý rok je KP organizován monotematický víkendový program pro vůdce KP pod vedením zkušených instruktorů – tzv. „Vůdcovský speciál“. Je vždy zaměřený na některou z pathfinderských dovedností, jako je např. orientace v neznámém terénu, survival, vodácké minimum, trekking, bouldering apod. Je také příležitostí ke konzultaci a výměně vůdcovských zkušeností.

6. „Stezka písmáka“

Tato celostátní akce KP je připravována ve spolupráci s Duchovní radou Junáka. Jde o dnes již tradiční soutěž dětí ve znalosti Bible. Každoročně se jí zúčastňují desítky dětí z celé ČR, a to nejen z oddílů Klubu Pathfinder a CASD, nýbrž i z oddílů skautských a také děti ze všech křesťanských církví.

Cílem této aktivity je podpora zájmu dětí o hlubší studium Bible.

7. „Camporee“

Je to národní nebo mezinárodní akce s velmi širokou účastí dětí ve věku od 12 do 15 let, čítající v naší zemi až kolem 800 účastníků. V případě Camporee organizovaného divizním vedením pathfinderů je počet ještě větší – několik tisíc. Na světovém mezinárodním Camporee v Oshkosh (v americkém státě Wisconsin), které se koná jednou za 5 let, se letos sešlo dokonce 50 000 pathfinderů ze 100 různých zemí světa.

Na velmi pečlivě vypracovaném programu každého Camporee jsou společné hry a soutěže, sportovní klání, prezentace národních specialit, vzájemné sdílení zkušeností, výuka pathfinderským dovednostem a společné chválení a uctívání Boha – našeho Stvořitele a Spasitele. Zajímavé, pro děti přitažlivé pobožnosti nenásilnou dramatickou formou upevňují a posilují jejich osobní vztah k Bohu.

Jak vidíte, není toho málo, co v Klubu Pathfinder podnikáme. Klub Pathfinder je někdy vnímán jako platforma pro dospěláky k hraní si s dětmi. Skutečností však je, že profesionální vedoucí KP i velká řada dobrovolníků, konajících veškerou výše uvedenou činnost bez nároků na odměnu, odvádí velmi náročnou výchovnou práci, která přináší své ovoce mnohdy až po mnoha letech trpělivé a cílevědomé služby dětem. Díky jim za to.

SEPSAL JERRY

OHLÉDNUTÍ ZA CAMPOREE 2019 V PORTUGALSKU

Camporee 2019 považuji za velmi zdařilé i přes drobné nedostatky, které se s takto velikou akcí vždycky pojí. Pathfinderi byli velmi spokojeni, byli vděční již za program, který jsme pro ně připravili ještě před samotným Camporee. Uspořádali jsme výlet do Sintry, města, jež je součástí celosvětového dědictví Unesco, dále na nejzápadnější mys kontinentální Evropy, lekci surfování na vlnách Atlantického oceánu spojenou s koupáním a prohlídku Lisabonu.

Samotné Camporee se skládalo ze tří hlavních aktivit. Byly to expedice, tedy desítky rozličných workshopů, kde jsme se mohli přiučit něčemu novému, dále pak „city life“, aktivita podobná jakémusi velkému tržišti aktivit a atrakcí, kde bylo možné vyzkoušet si nejrůznější zážitkové aktivity. Sporty, hry, gurmánské prožitky, folklór a poznávání jiných kultur. Než pojmenuji třetí velké téma, musím se zmínit o Camporee jako o prostoru k navazování kontaktů s vrstevníky z jiných zemí. Velmi pěkný večer jsme prožili s výpravou ze Španělska. Expedice, ale i „city life“ byly vhodnou příležitostí ke vzájemné mezinárodní interakci. Zlatou nití Camporee pak bylo velmi jasné poselství z úst Stefana Sigga, doplněné o pantomimická vystoupení skupiny mimů. Evangelium v podání Stefana bylo aktuální, svěží i díky tomu, že vše, co řekl, doplnil řadou příkladů z vlastního života, což jeho slovo velmi zlidštilo a dodalo mu srozumitelnosti. Vždyť jen z ČR se po tomto týdnu rozhodlo vykročit ke křtu 68 účastníků. Věřím, že jako jejich starší sourozenci, jako sbory a kazatelé budeme umět splnit jim jejich přání odevzdat svůj život Kristu. Moc bych si přál, abychom jim pomohli najít jejich místo v církvi na jejich cestě s Bohem.

Mám také radost z naší české, moravskoslezské a slovenské reprezentace. Ostudu jsme určitě neudělali, byli jsme vidět i slyšet. Naši mladí účastníci v mezinárodní konkurenci rozhodně nepropadli. Vedoucí vedli velmi zajímavé workshopy a aktivity. Mezi dalšími účastníky byl o ně velký zájem. Velmi mne také potěšilo, že jsme vystupovali společně jako Česko-Slovenská výprava. Všechna tři sdružení táhla za jeden provaz a děti tvořily jednu společnou skupinu, byť jsme byli organizováni po sdruženích. Myslím si, že i to je pozitivní prvek pro budoucnost dalších společných projektů v naší unii. Poděkování také patří téměř padesátce dospělých, kteří si na tento čas museli většinou vzít dovolenou. Také díky nim jsme mohli společně vytvořit tuto podařenou akci. Velký dík patří také církvi (Česko-Slovenské unii i jednotlivým sdružením) za finanční a morální podporu. Díky tomu se téměř každý, kdo o to stál, mohl Camporee zúčastnit. Zaznamenali jsme tak historicky největší zastoupení – 257 účastníků z ČSU. Proto jsme byli jednou ze čtyř největších delegací a tvořili jsme 10 % celkového počtu.

Takto hodnotili Camporee samotní mladí účastníci: <https://youtu.be/iSuzlh7x55I>

Kompletní přehled fotografií a videí je zde: <https://camporee.webnode.cz/>

DAVID ČANČÍK

KTERÉ SLOVO JE V BIBLI NEJDŮLEŽITĚJŠÍ?

Co myslíte? Které slovo v Písmu považujete za nejdůležitější (kromě slova Bůh nebo Ježíš)? Jsem si jist, že během průzkumu mezi čtenáři Bible bychom mohli slyšet slova: spasení, milost, evangelium, odpuštění, nebe, kříž, vzkříšení, bohoslužba...

Rád bych uvedl jiné slovo. To slovo se mezi křesťany používá často. Zpíváme o něm a používáme ho i v modlitbě. Toto slovo popisuje samotnou Boží podstatu. Tímto slovem vyjadřujeme souhrn všech Božích vlastností. Tím důležitým biblickým slovem by mohlo být slovo SLÁVA.

V roce 1643 anglický parlament pozval některé z nejvlivnějších teologů a biblistů té doby, aby vedli bohoslužby ve Westminsterském opatství po dobu pěti let. Jedním z výsledků jejich působení byl dokument nazvaný *Westminsterský katechismus kratší*, který obsahoval odpovědi na řadu věroučných otázek. První z nich zněla: „Jaký je hlavní účel a smysl života člověka?“ Odpověď obsahovala pouze několik slov: „Smyslem života člověka je oslavovat Boha a stále se z něho radovat.“

Ona skupina teologů a biblistů tehdy prohlásila, že nejvyšším smyslem života je oslavování Boha.

Hebrejské slovo pro slávu je „kabod“. Kořen tohoto slova vyjadřuje tíhu, která způsobuje fyzickou námahu: jde o břemeno či obtíž. V přeneseném smyslu vystihuje tento pojem úctu či vážnost.

Hebrejský kořen znamená také hodnotu či význam nějaké věci, události nebo osoby. Můžeme tedy říci, že slovo „kabod“ označuje to, co je těžké, co má váhu. Také v češtině používáme slovní spojení „vážit si někoho“. Tím říkáme, že je pro nás někdo významný a budí v nás úctu. Všimněme si, že i český jazyk má podobné vyjadřovací prostředky jako hebrejšтина. „Kabod“ a jeho odvozeniny pocházejí od slova, jehož základním významem je „závažný, významný, důležitý“. „Závažnost, důležitost, slavnostnost“ a další velké množství úžasných Božích vlastností vytváří Boží slávu.

Ve staré hebrejštině se o bohatém člověku mohlo říci, že je „obtěžkán bohatstvím“, že je „přeplněný, doslova narvaný bohatstvím“. O Bohu můžeme hovořit, že je obtěžkán mocí, slávou, krásou, svatostí a láskou.

Apoštol Pavel v 2K 3,18 uvádí, že tato předivná sláva přebývá i v nás. Vy i já jsme nositeli Boží slávy. „*My všichni s odkrytou tváří jako v zrcadle odrážíme Pánovu slávu a tehdy jsme Pánovým Duchem proměňováni k jeho obrazu, od slávy k slávě.*“ (B21)

Být křesťanem znamená být nositelem Boží slávy. A nezáleží na tom, kde jako věřící sloužíš svými duchovními dary nebo jak velký je tvůj sbor, ve kterém žiješ. Rád bych vám dal dvě praktické rady, jak se stát šířitelem Boží slávy.

1. Rozjímej o Boží slávě

Přemýšlení o Bohu vyžaduje čas. Nelze rozjímat či meditovat o Bohu ve spěchu. Můžeš třeba něco okamžitě zpozorovat, něco rychle přejet očima, něčeho si letmo povšimnout, jen ne ve spěchu rozjímat a hluboce přemýšlet.

Chceš-li mít báječné manželství, pak se musíš opravdu věnovat své manželce nebo manželovi. Toužíš-li po jedinečném sblížení se s Bohem, pak musíš do hloubky zkoumat Boží charakter a jeho slávu a krásu. „*O jedno jsem Hospodina žádal, to jedno jsem hledal: Abych přebýval v domě Hospodiny, abych mohl hledět*

na Hospodinovu nádheru a abych mohl premítat v jeho chráme.“ (Ž 27,4; ČSP)

Až príštie vezmeš do rukou Bibliu, nespěchej. Přemítej! Je to příležitost, jak přijímat Hospodinovu krásu a žasnout nad Božím charakterem.

2. Služte s jistotou a otevřeností

V 2. listu Korintským, 3. kap., kde se hovoří o Boží slávě, je napsáno: „Protože víme, že tato Boží sláva nepodléhá zubu času, můžeme vystupovat s jistotou a otevřeností“ (v. 12; SNC).

Jiný překlad ještě více zesiluje důsledek tohoto poznání: „Když máme takovou naději, smíme vystupovat s plnou otevřeností a plnou jistotou“ (v. 12; ČEP); to znamená, že můžeme žít statečně a odvážně.

Co má co do činění Boží sláva s odvážným životem?

Je-li Boží sláva opravdu skutečná...

- pak se Boží sláva může usídlit na hoře Sínaji, takže její vrchol je jako v ohni;
- pak Mojžíš může být v Boží přítomnosti a jeho tvář bude doslova zářit;
- pak nádhera stvořeného vesmíru vypráví o Boží slávě;

- pak se v Ježíši projevovala Boží sláva jedinečným způsobem;
- pak v nebi nebude potřeba jiný zdroj světla, protože světlem bude Bůh sám.

Je-li toto vše pravda, pak já mohu žít s důvěrou a odvahou, protože náš Bůh je skutečný. Je všudypřítomný a má vše pod kontrolou. Nesedí někde v nebi a nelomí rukama nad tím, jaký chaos panuje v našem světě. A ani my nemusíme prožívat strach.

Nuže, směle následujte Boha. Sdílejte svou víru s odvahou. Modlete se s odvahou a jistotou. S otevřeností a odvážně služte druhým v Ježíšově jménu.

Nechť vás naplní svou mocí a slávou tento verš: „Milí bratři! Všechno, co děláme – ať už jde o jídlo nebo pití či cokoliv jiného, všechno má sloužit k Boží oslavě.“ (1K 10,31; SNC)

Povšimněte si, že tato biblická pasáž se nezaměřuje k nějaké velké duchovní události, k slavnostní bohoslužbě nebo ke zvláštní misijní cestě. Pavel nás vyzývá, abychom každodenními běžnými a všedními věcmi života OSLAVOVALI Boha. Rád bych vás pozval k šíření Boží slávy ve všem, co budete v tomto týdnu dělat.

ENOCH MARTÍNEK (PODLE SERMONQUOTES.COM)

MLADÍ ĽUDIA Z YOUTH FOR JESUS POMÁHALI V LUČENCI A RIMAVSKEJ SOBOTE

Mesto Lučenec a Rimavská Sobota sa stali v dňoch 1. – 19. júla dejiskom série podujatí, ktoré spájala spoločná myšlienka „Dotkni sa neba“. Na ich realizácii sa podieľalo viac ako 140 kresťanských dobrovoľníkov z Českej a Slovenskej republiky z iniciatívy „Youth for Jesus – Mladí pre Ježíša“, prevažne z Cirkvi adventistov s. d., ktorých cieľom bolo obyvateľom miest nielen priblížiť svet Biblie zaujímavou formou, ale taktiež pomôcť nastaviť zrkadlo nášmu zdraviu počas Dní zdravia.

Putovná výstava Biblií v Lučenci

Od 2. do 18. júla 2019 sa v Obchodnom centre Galéria na Námestí republiky v Lučenci konala unikátna výstava Biblií „Biblia na cestách“. Medzi vystavovanými exponátmi mohli návštevníci vidieť nielen rôzne jazykové podoby Biblií z celého sveta i zo Slovenska, ale aj historické vydania tejto „knihy kníh“ či rôzne netradičné väzby. Medzi najstaršie exponáty patrila Biblia písaná švabachom z roku 1766, slovenská Biblia z 18. storočia a stredoveký pergamenový zvitok s časťou knihy Deuteronomium (5. kniha Mojžišova). Túto jedinečnú výstavu Biblií v Lučenci navštívilo 350 návštevníkov.

Dni zdravia

O zdravie sa treba starať najmä vtedy, keď s ním nemáme žiadny problém. Nielen o prevencii, ale aj o zdravom životnom štýle sa mohli návštevníci dozvedieť viac počas podujatia Dni zdravia, ktoré sa uskutočnilo počas júla v Lučenci na Námestí republiky pred budovou OC Galéria a v Rimavskej Sobote na Hlavnom námestí. Zaškolení dobrovoľníci poskytovali bezplatne tieto úkony a merania: krvný tlak, telesný, podkožný i viscerálny tuk, kostrové svalstvo, BMI a na záver individuálne poradenstvo. Akcia Dni zdravia prebiehala vo vybraných dňoch (pondelok, streda a piatok)

od 1. do 17. júla 2019, v čase 11.00 – 15.30 hod. Dni zdravia navštívilo viac ako 1 500 ľudí.

Duchovné otázky v 21. storočí – Otázniky života

Mladí ľudia z iniciatívy Youth for Jesus pripravili prednáškovú sériu Otázniky života. S poslucháčmi sa zamýšľali nad otázkami, ktoré si chce zodpovedať mnoho ľudí v súčasnosti – týkajú sa viery, minulosti i budúcnosti, toho, čo nás čaká po smrti, otázky, prečo je toľko cirkví, relevantnosti Biblie a jej odpovedí na spomínané otázky.

Prednášky sa uskutočnili počas troch týždňov, od 1. do 19. júla 2019, a to každý pondelok až piatok o 17.00 hod. v Lučenci v priestoroch Radnice (Mestské múzeum) a v Rimavskej Sobote v priestoroch Gemersko-malohontského múzea.

Viera a náboženstvo súčasťou civilného života?

O tom, či môže byť viera v Boha neoddeliteľnou súčasťou každodenného života, hovoril významný developer a jeden z najbohatších Čechov Radim Passer. Jeho životný príbeh si mohli poslucháči vypočuť pod názvom „Biznis a viera“ 18. júla o 17.00 hod. v Rimavskej Sobote v priestoroch Gemersko-malohontského múzea a 19. júla v Lučenci v priestoroch Radnice (Mestské múzeum).

Sme vďační Pánu Bohu za to, že na prednášky prišlo celkovo viac ako 100 ľudí.

ADRA aktivity

Mladí ľudia sa počas troch týždňov rozhodli pomáhať aj prakticky. Pomáhali čistiť mestský park v Lučenci, navštevovali chorých v hospici, pomáhali v obci Halič, potešili pacientov v nemocnici v Rimavskej Sobotě a mnoho ďalšieho.

Aktivity „Dotkni sa neba“ pripravili a organizovali občianske združenie Život a zdravie, Klub detí a mládeže Pathfinder – Prieskumník, ADRA – organizácia pre pomoc a rozvoj, Maranatha z. s., dobrovoľníci zo spoločenského centra Betesda a z cirkevného zboru adventistov siedmeho dňa v Lučenci.

Viac informácií o sérii týchto podujatí nájdete na www.betseda.sk

NEKONČÍCÍ PŘÍBĚH III ANEB VELKÝ PŘÍBĚH BIBLE – 3

Hospodin, jeho slovo, Daniel Duda a spousta českých, moravských i slovenských posluchačů a k tomu skvělá kapela. Tak se dá popsat tradiční a osvědčená sestava, která zatím nezklamala. Neselhal Pán, Bible, pan učitel, hudebníci ani posluchači, kteří přijali Slovo se vši dychtivostí a denně pečlivě zkoumali Písma, zdali je tomu tak.

Letos se konalo již třetí setkání na téma Velký příběh Bible. Hlavní postavou byl, jak by se dalo čekat, Pán Bůh v biblickém podání doktora teologie, který umí zaujmout jak své vzdělané kolegy, tak i prosté ovečky, jako jsem třeba já.

Každý den začínal ve stanu svým nevšedně podnětným zpracováním Pavlovy písně o lásce vysokoškolský pedagog, bratr Josef Slowik.

Následovala tradičně skvělá strava, pro některé církevní akce tak nezvyklá. Pak jsme téměř zaplnili velký stan, kde už čekala nově vytvořená kapela Jindry Černoehorského. Ta motivovala Daniela Dudu natolik, že se do konce týdne naučil hrát na baskytaru!

To hlavní, kvůli čemu jsme přijeli, bylo očekávání, jaký nový pohled na Písmo nám bratr Daniel Duda představí. A nezklamal. Čtyři dny se zabýval prvními čtyřmi kapitolami Bible. Jeho úžasný pohled na teologii muže a ženy, stejně jako teologii manželství, se dal vnímat jako nový předmanželský, manželský, a dokonce i postmanželský seminář. Po jeho přednáškách mne hned napadaly možnosti, jak s novými informacemi pomoci některým manželským párům v problémech. Bratr Duda sám průběžně spontánně aplikoval myšlenky textů na živý problém v naší církvi – postavení žen ve službě.

Na druhou stranu nás pokaždé dokázal něčím šokovat. Nezklamal ani letos. Mně osobně narušil vnímání Kainova a Ábelova příběhu. Odkud věděl, co mají obětovat? Jak věděli, co je a co není správné?

Ostatně, pokud jste tam s námi nemohli být, pusťte si přednášky z archivu HopeTV. Věřím, že nebudete litovat.

Pane Bože, díky za Tvůj letošní dar Biblického týdne s Velkým příběhem Bible 3.

JAN FÜRST SEN.

Co se skrývá za projektem „VÝZVY LÁSKY“?

Výzvy lásky vznikly před více než 10 lety jako podpůrný projekt pro páry, které touží utvářet **výjimečný partnerský vztah**, chtějí se o sobě i principech zdravých vztahů dozvědět něco víc, než je běžné, a pak to, co se naučily, mají chuť „**posílat dál**“ – každý pár způsobem jemu vlastním. Slovem, příkladem, povzbuzením, vlastní zkušeností. Dvěma běhy v Čechách a jedním na Slovensku prošlo dosud téměř **150 účastníků**. Proběhla již i první **konference Výzev lásky** a další budou následovat.

V čem jsou jiné a nové „Výzvy pro mladé manželské páry“?

Program tohoto přibližně **jeden a půl roku** dlouhého programu je zaměřen a přizpůsoben pro páry v nejohroženější vztahové kategorii – od sňatku do 6 let trvání. Bez ohledu na sekulární nebo spirituální prostředí a všechny dobré úmysly je to totiž skupina, která podle současných průzkumů nejčastěji vzdává svůj párový boj, rezignuje a ukončuje i takové vztahy, které by po bližším prozkoumání mohly mít **velmi dobrou perspektivu**. V době, kdy se každé zboží dá jednoduše vyměnit, to totiž mnoho párů vzdává příliš brzy, aniž by porozuměly tomu, jak **překonat útes mezi zamilovaností a vystřízlivěním**, od něž by mohly zamířit k ostrovu, na němž kvete **umění vědomé lásky**.

V čem je projekt Výzev lásky výjimečný?

- **Je zážitkový** – získanou teorii můžete ihned trénovat a zažívat při cvičeních na setkáních, následně zkoušet ve vlastní praxi a pak předávat i těm, kteří vám „přijdou“ do cesty.
- **Je maximálně otevřený** – o některých věcech budeme mluvit tak otevřeně, jak si vám doma kdysi říci netroufli a jak jste se o tom ani spolu možná ještě nebavili.
- **Je sebezkušenostní a komunitní** – forma a způsob realizace se v některých rysech přibližuje terapeutickému výcviku – budete pracovat ve skupinách na konkrétních tématech,

úkolech i vlastních párových výzvách – společně tak půjdeme rychleji a mnohem dál!

- **Je inspirující** – podněty z výcviku vám budou užitečné nejen pro růst v partnerském vztahu, ale obohatí i váš duchovní, osobní i pracovní život – doslova poznáte, že „život je prostě jeden nedělitelný celek“.

Jaké jsou podmínky účasti?

- **Dostatečná motivace** – mít odvahu podívat se hlouběji na sebe i svůj vztah a vyzkoušet i něco nového, riskantního a obtížného.
- **Časový závazek** – maximální účinnosti programu je dosaženo zapojením a závazkem k co největší možné účasti, kdy se pokusíte zorganizovat si čas tak, abyste pokud možno nechyběli více než jednou – 100procentní účast je skvělý cíl :).

Jaká témata účastníky čekají?

- **Proč jsou šťastné páry šťastné** – tajemství nejlepších manželství aneb co dělají úspěšné páry jinak?
- **Léčba realitou** – pokud nerozpoznáme vztahové, sexuální i mentální mýty, mohou nás nerealistické představy a názory zavést do emoční bažiny, z níž je obtížné dostat se ven.
- **Vědecká i Boží rovnice manželské lásky** – jak se zaměřit na to podstatné, aby všechno ostatní bylo nakonec přidáno.
- **Jak se umět „dobře pohádat“** – jak se konflikty a výměny názorů mohou proměnit v katalyzátor růstu i vzájemného pochopení.
- **Jak to udělat, aby vašeň neztratila žár** – nebyli jsme stvořeni jako andělé, ale jako sexuální bytosti. Sexualita je nejen jedním z klíčových zdrojů naší energie, ale i cementem, který vztahy drží pohromadě. Jak maximálně využít a užít si tento výjimečný Boží dar?
- **A mnohé další** – včetně praktických i humorových zážitkových aktivit.

MOJMÍR VORÁČ, MARTIN ŽŮREK

VÍKEND PRO MLADÉ MANŽELSKÉ PÁRY

Víkend pro manželské páry (do 6 let od svatby),
které chtějí objevovat bohatství vztahů.

Mojmír Voráč

Lektor, kouč a vztahový poradce

29. 11. – 1. 12. 2019 (první víkend)
série šesti víkendů během dvou let

Visalaje,
Resort Beskydy

Možnost přihlášení a více informací od 24.10. 2019
na: mss.casd.cz/kd | cena: 1100 Kč/osobu

Těší se na vás Mojmír Voráč a Martin Žůrek

Adventistická
služba *rodinám*

„...na Tebe s důvěrou čekáme!“

Takový je název Jitřenky pro rok 2020. Vyjadřuje naši touhu po setkání s Bohem. Očekáváme návrat našeho Spasitele Ježíše Krista, ale prozatím žijeme na naší Zemi, kde prožíváme své radosti, starosti i trápení.

Avšak toužíme být každý den napojeni na životodárný kmen – Ježíše Krista. Proto si chceme připomínat jeho rady pro náš každodenní život a do svých srdcí ukládat zaslíbení, která posilují naši víru i naši schopnost důvěřovat našemu Stvořiteli.

V knize Přísloví můžeme číst: „Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej.“ (Př 3,5) Zní to tak krásně a jednoduše, ale v praxi už nám to tak snadné připadat nemusí. Uvědomujeme si, jak pravdivá jsou slova Manfreda de Vriese: „Důvěra je jako velmi jemná květinka – dlouho jí trvá, než rozkvetne, a snadno se zašlápne.“

Důvěra v Boha není samozřejmostí. Pokud si nedáme pozor, může zavadnout stejně jako květina bez vody. Pokud toužíte po tom, aby vaše důvěra „rozkvetla“, pak věřím, že vás zaujme 366 ranních zamyšlení, jež najdete v Jitřence, která právě vychází v nakladatelství Advent-Orion.

Věřím, že každodenní ranní zamyšlení spojené s modlitbou posílí nejen mou, ale i vaši odvalu znovu odevzdat svůj život do rukou Stvořitele s důvěrou, že nám také v příštím roce dá přesně to, co potřebujeme v hmotném i v duchovním životě.

Bohumila Fürstová, redaktorka

Jiří Moskala: Příběhy Boží milosti

Jedná se spíše o bližší pohled na třináct vybraných témat, která se v těchto knihách objevují. V každé kapitole se autor snaží představit čtenářům tyto starozákonní texty jako „evangelium“ – dobrou zprávu o našem Bohu.

Knihy Ezdráš a Nehemjáš jsou vzácnými drahokamy. Je třeba je studovat a objevovat jejich krásu. Jsou jako zářící diamanty, které přinesou radost těm, kdo je ocení a kdo se z nich poučí. Pomáhají nám nahlédnout do napjatého zápasu mezi mocí Boží milosti a mocí hříchu. Tyto biblické knihy jsou důkazem, že Bůh může zvítězit, budou-li s ním lidé úzce spolupracovat. Pokud budeme Boha skutečně poslouchat a následovat jeho laskavé pokyny, pak i naše životy mohou být plné pokoje, radosti a blaha, a především bude oslaveno Boží jméno.

